

Wykresy 2D

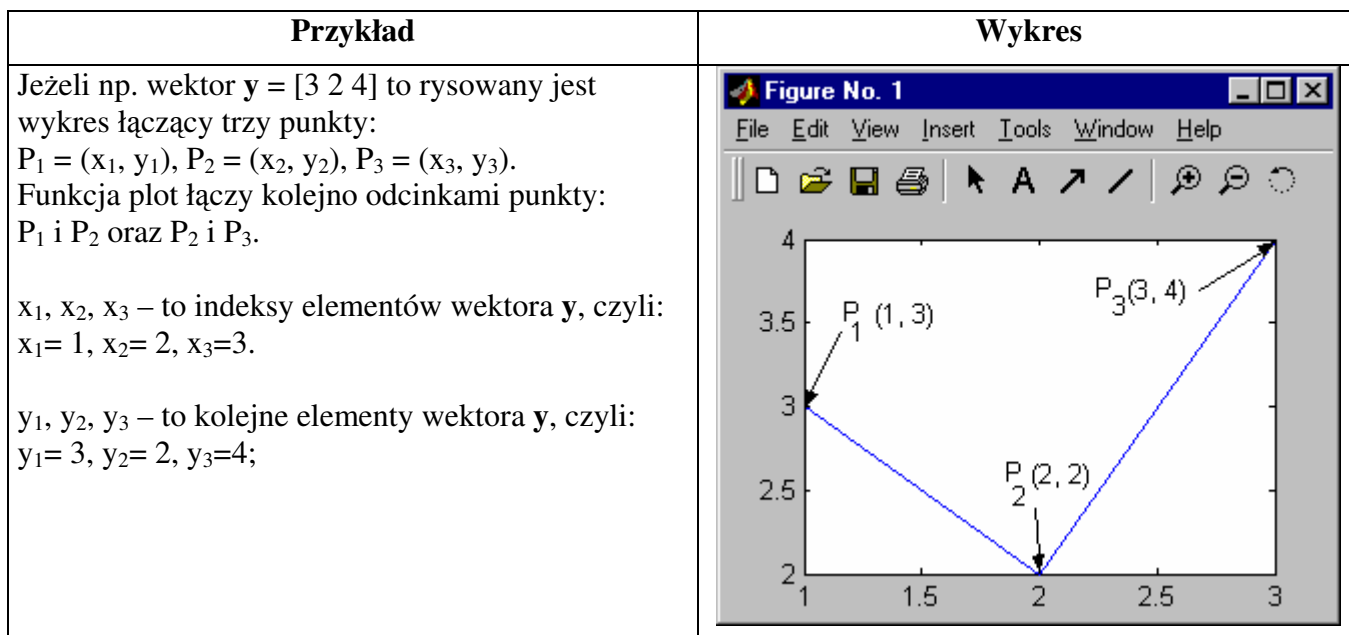
MATLAB oferuje szereg możliwości pozwalających użytkownikowi szybko przedstawić rezultaty wykonanych obliczeń. W punkcie tym przedstawione zostaną jedynie niektóre funkcje przeznaczone do prezentacji danych w postaci wykresów dwuwymiarowych.

Generowanie wykresów – funkcja plot

Podstawową funkcją do generowania wykresów jest funkcja: **plot**. Funkcja ta generuje wykresy w specjalnym okienku graficznym, które otwiera się poza środowiskiem MATLAB-a (patrz przykłady). Funkcja **plot** może być wywoływana na kilka różnych sposobów, np.:

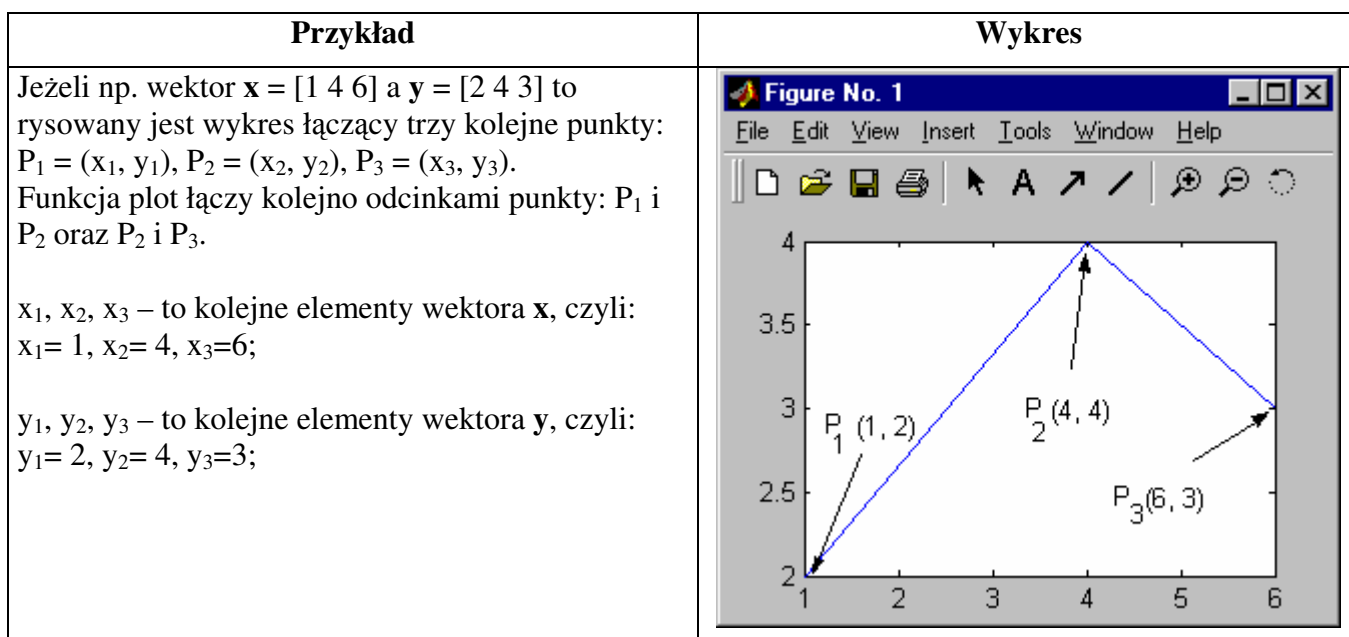
plot(y)

Funkcja wywołana z jednym parametrem, wektorem **y**, rysuje wykres ciągu elementów wektora względem ich indeksów.

plot(x, y)

Funkcja wywołana z dwoma parametrami, wektorem **x** i wektorem **y**, rysuje wykres ciągu elementów wektora **y** względem kolejnych elementów wektora **x**.

Uwaga!

Dopuszczalne jest aby jeden lub oba argumenty funkcji były macierzami. Załóżmy, że pierwszy argument jest wektorem, a drugi macierzą. W takim przypadku rysowane są wykresy kolumn lub wierszy macierzy względem wektora stanowiącego pierwszy argument. Wybór czy należy rysować wykresy kolumn czy wierszy macierzy względem wektora zależy od wymiarów wektora i macierzy.

Przykład	Wykres
<p>Jeżeli np. wektor $x = [1 \ 4 \ 6]$ a macierz $y = [2 \ 4; 3 \ 5; 4 \ 8]$ to rysowane są wykresy przedstawiające kolumny macierzy y względem wektora x (długość kolumny macierzy y odpowiada wielkości wektora x).</p> <p>Rysowane są więc 2 wykresy (są 2 kolumny): wykres pierwszej kolumny macierzy względem wektora x i wykres drugiej kolumny względem wektora x.</p> <p>Pierwszy wykres łączy punkty: $P_1^I = (x_1, y_{11}^I)$, $P_2^I = (x_2, y_{21}^I)$, $P_3^I = (x_3, y_{31}^I)$. Drugi wykres łączy punkty: $P_1^{II} = (x_1, y_{12}^{II})$, $P_2^{II} = (x_2, y_{22}^{II})$, $P_3^{II} = (x_3, y_{32}^{II})$. x_1, x_2, x_3 – to kolejne elementy wektora x, czyli: $x_1 = 1, x_2 = 4, x_3 = 6$; $y_{11}^I, y_{21}^I, y_{31}^I$ – to kolejne elementy pierwszej kolumny macierzy y, czyli: $y_{11}^I = 2, y_{21}^I = 3, y_{31}^I = 4$; $y_{12}^{II}, y_{22}^{II}, y_{32}^{II}$ – to kolejne elementy drugiej kolumny macierzy y, czyli: $y_{12}^{II} = 4, y_{22}^{II} = 5, y_{32}^{II} = 8$;</p>	

plot(x₁, y₁, x₂, y₂, x₃, y₃, ..., x_n, y_n)

Powyżej przedstawiona została jedna z metod rysowania równocześnie kilku wykresów. Wywołanie funkcji plot z kilkoma parami wektorów lub macierzy jest inną metodą na otrzymanie równocześnie wielu wykresów. W takim przypadku, każda para argumentów zostanie zinterpretowana tak jak przy wywołaniu plot(x, y) – generując odpowiedni wykres.

Przykład	Wykres
<p>Jeżeli np. wektor $x = [1 \ 4 \ 6]$, $y = [2 \ 3 \ 4]$, $z = [4 \ 5 \ 8]$ to przy wywołaniu plot(x, y, x, z) rysowane są wykresy: – wektora y względem wektora x oraz – wektora z względem wektora x.</p> <p>Pierwszy wykres łączy punkty: $P_1^I = (x_1, y_1)$, $P_2^I = (x_2, y_2)$, $P_3^I = (x_3, y_3)$. Drugi wykres łączy punkty: $P_1^{II} = (x_1, z_1)$, $P_2^{II} = (x_2, z_2)$, $P_3^{II} = (x_3, z_3)$. x_1, x_2, x_3 – to kolejne elementy wektora x, czyli: $x_1 = 1, x_2 = 4, x_3 = 6$; y_1, y_2, y_3 – to kolejne elementy wektora y, czyli: $y_1 = 2, y_2 = 3, y_3 = 4$; z_1, z_2, z_3 – to kolejne elementy wektora z, czyli: $z_1 = 4, z_2 = 5, z_3 = 8$;</p>	

Uwaga:

Jeżeli użytkownik nie zamknie okienka wykresu, wróci do środowiska i wygeneruje następny wykres – wykres ten zostanie narysowany w istniejącym oknie wykresu ale okno to nie zostanie przesunięte na pierwszy plan. W takim przypadku należy przejść do okienka wykresu wykorzystując np. systemowy pasek zadań.

Przykład 1:

Należy wygenerować wykres funkcji $y = x^2$ w przedziale $x \in [-5, 5]$.

Metoda 1

```
>> x = -5:5
x =
    -5    -4    -3    -2    -1     0     1     2     3     4     5
>> y = x.^2
y =
    25    16     9     4     1     0     1     4     9    16    25
>> plot(x, y)
```

Metoda 2

Wykres przygotowany pierwszym sposobem jest „kanciasty”. Żeby go wygładzić zwiększono liczbę punktów wektorów x i y :

```
>> x = -5:0.1:5
x =
    -5   -4.9  -4.8 ...  4.8  4.9  5
>> y = x.^2
y =
    25  24.01  23.04 ...  23.04  24.01  25
>> plot(x, y)
```

Metoda 3

Korzystając z funkcji **plot** argumenty można generować wprost w wywołaniu:

```
>> plot(-5:0.1:5, [-5:0.1:5].^2)
```

Przykład 2:

Należy wygenerować wykres funkcji $\sin(x)$ w przedziale $x \in [-2\pi, 2\pi]$.

Generując wektor x wykorzystano funkcje MATLAB-a: **pi**. Funkcja ta zwraca wartość liczby $\pi = 3.1415926535897\dots$

```
>> x = -2*pi : 0.1 : 2*pi
x =
   -6.2832 ...  6.2168
>> y = sin(x)
y =
    0.0000 ... -0.0663
>> plot(x, y)
```

Przykład 3:

Należy wygenerować wykresy funkcji $\sin(x)$ i $\cos(x)$ w przedziale $x \in [-2\pi, 2\pi]$.

```
>> x = -2*pi : 0.1 : 2*pi
x =
    -6.2832 ... 6.2168
>> y = sin(x)
y =
    0.0000 ... -0.0663
>> z = cos(x)
z =
    1.0000 ... 0.9978
>> plot(x, y, x, z)
```

Generowanie wykresów – funkcja fplot

Funkcja **plot** służyła do generowania dowolnych wykresów. Do szybkiego rysowania zależności funkcyjnych została udostępniona funkcja **fplot**. Istnieje kilka różnych metod korzystania z tej funkcji – zostanie omówiona jedna z nich:

fplot(f, granice)

Funkcja **fplot** rysuje wykres funkcji o nazwie określonej w parametrze **f**. Parametr **granice** to dwuelementowy wektor, którego pierwszym elementem jest jedna z granic przedziału, a drugim – druga granica.

Uwaga:

Parametr **f** powinien zawierać ujętą w apostrofy nazwę rysowanej funkcji. Może to być nazwa jednej z funkcji MATLAB-a (np.: sin, cos, log, abs itp.) lub nazwa funkcji zdefiniowanej przez użytkownika. Jedynym mankamentem tej metody rysowania, jest konieczność napisania odpowiedniej funkcji jeżeli funkcja taka nie istnieje w bibliotece funkcji MATLAB-a. Jeżeli np. użytkownik chciałby narysować wykres $y=x^2$ musiałby napisać funkcję realizującą podnoszenie do kwadratu (nie ma takiej funkcji w bibliotece funkcji MATLAB-a) i dopiero wtedy mógłby skorzystać z rysowania wykresów przy pomocy **fplot**.

Przykład:

Należy wygenerować wykres funkcji $\sin(x)$ w przedziale $x \in [-2\pi, 2\pi]$.

```
>> fplot('sin', [-2*pi 2*pi])
```

Generowanie wielu wykresów

Czasami wygodne jest umieszczenie kilku wykresów obok siebie w jednym oknie. Umożliwia to funkcja **subplot**.

subplot(m, n, nr)

Funkcja **subplot** dzieli okno wykresu na **m** wierszy i **n** kolumn. Parametr **nr** określa numer wykresu, który zostanie narysowany najbliższym wywołaniem funkcji **plot** lub **fplot**.

Numer wykresu należy podać posługując się zasadą:

- w pierwszym wierszu numery wykresów zmieniają się od 1 do n
- w drugim wierszu numery zmieniają się od n+1 do 2*n
- itd.

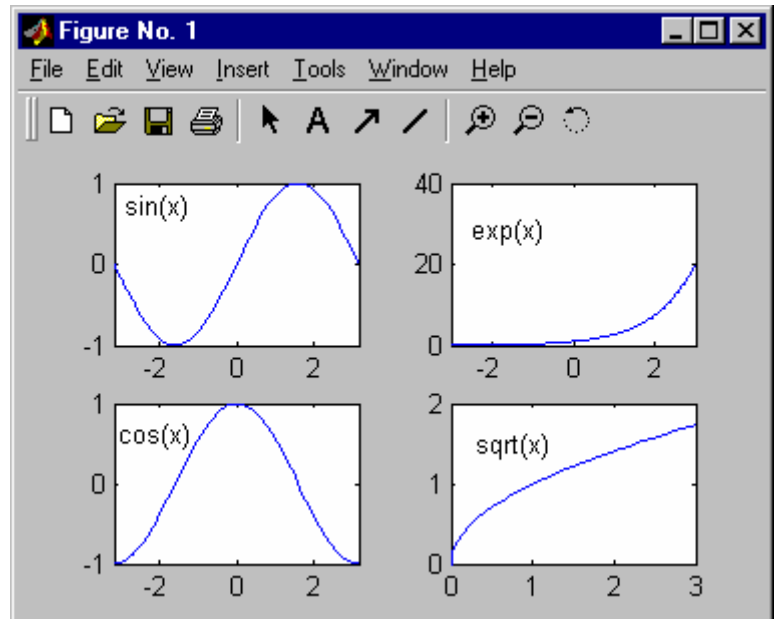
Przykład:

Należy wygenerować wykresy funkcji:

- $\sin(x)$, $\cos(x)$ w przedziale $x \in [-\pi, \pi]$,
- $\exp(x)$ w przedziale $x \in [-3, 3]$,
- $\sqrt{x}$ w przedziale $x \in [0, 3]$.

Układ funkcji w okienku wykresu powinien wyglądać jak na rysunku obok.

```
>> subplot(2, 2, 1)
>> fplot('sin', [-pi pi])
>> subplot(2, 2, 3)
>> fplot('cos', [-pi pi])
>> subplot(2, 2, 2)
>> fplot('exp', [-3 3])
>> subplot(2, 2, 4)
>> fplot('sqrt', [0 3])
```

Uwaga!

Nie można zamykać okienka wykresu w trakcie wykonywania wymienionych powyżej operacji. Jeżeli okno to zostanie zamknięte np. po wywołaniu `fplot('cos', [-pi pi])` to po wykonaniu pozostałych operacji widoczne będą tylko wykresy funkcji `exp` i `sqrt`.

Ćwiczenia

1. Przy pomocy funkcji `plot` narysuj wykresy funkcji w przedziale $x \in [-4, 4]$:

- a) $x^2 - 4$
- b) x^3
- c) x^{-1}
- d) $|x|$

Uwaga!

Przygotuj do każdego wykresu odpowiednie wektory **ya**, **yb**, **yc**, i **yd** z wartościami funkcji **a)**, **b)**, **c)** oraz **d)** w przedziale $x \in [-4, 4]$.

2. Umieść przygotowane wykresy w jednym oknie zgodnie z następującym wzorcem:

a)	b)
c)	d)

Uwaga!

Wykorzystaj funkcję `subplot`.